

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστών και πρώτων απαριθμωμένες χρόνον
εδρεόμεν και πάλιν' στην γην των Παρθενόνων.

ΧΩρια κι' ερηκόμενα και δεκακοτά,
νάιναι τὸ Ταμείε σ' άλλου ανοικτό.

Γράματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρόξυμῃ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ βῆνα διως μέση—δὲκα φράγκα και' στὸ χέρι.

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντός εὐμοσύου τοσαυτῇ
ὅτι παλοῦσιν σόματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μέ την ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὁκοτος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἐβδομὴ τοῦ Μαρτίου και δεκάτη,
κατάσκοποι μᾶς ἤλθων σπαθατοί.

ΧΩρια δεκακοτά και τετρακόσ' ἀκόμη,
μάχαις στὸ Δυτικὸ και σμαραδάλο: βρόμοι.

Ἐκπολιτῆς και Περικλέτος,
ὁ κχι' ἐν κς ζέτος σκέτος.

Α.

Φ.— Ἴνα τί, συναδέλφῃ μου,
μὲς' στην φρικτὴν τοῦ πολέμου
θανατώνονται κι' ἐκείνοι,
ὅπου πολεμοῦν ἀγρίως,
ἀλλὰ κι' ὅσοι μακαρίως
ἀναπαύου' ἐν εἰρήνῃ;

Ἴνα τί σὲ σάλους τόσους
βλέπομεν αὐτοὺς τοὺς Πρώσους,
τοὺς καθ' ὅλα μακροθύμους και τοὺς ἀγανέλευθέρους,
νὰ σκοτώνουν τῆς γυναίκες, τὰ παιδάκια, και τοὺς γέ-
(ρους;

Ἴνα τί μ' ἀεροπλάνο
σὲ σκοτώνουν ἀπὸ πάνω
δίχως νὰ φωνάζουν βάρδα;

Και μὲ τὰ σφυρομόνα
μὲς' στοῦ κόσμου τὸν κλαυθμῶνα
ρίχνουν και ρευστὴ μουστάρδα;

Ἴνα τί κι' ἐδῶ και πέρα
μᾶς μολύνουν τὸν ἀέρα
μὲ φρικτῶν θανάτων φύλαις;

Ἴνα τί, βρὲ μπαρμπατσόνη,
κι' ἡ μουστάρδα σὲ σκοτώνει,
ποῦ τὴν τρῶς μὲ τῆς μπριζόλαις;

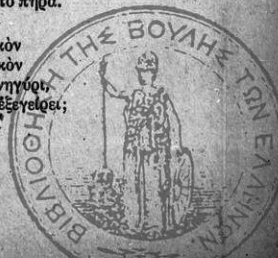
Ἴνα τί κι' αὐτὸ συνέβη, ποῦ δὲν πιστευα ποτὲ μου,
πῶς και τὴν μουστάρδ' ἀκόμη
πολεμάρχοι καινοτόμοι
θὰ τὴν κάνουν, Περικλέτο, νέον σύστημα πολέμου;

Ἴνα τί μ' αὐτὰ κι' αὐτὰ
τὰ ποικίλα χωρατὰ
μᾶς ἀνοίγουν τῆς καρδιαίς;

Ἴνα τί μᾶς πνίγουν τώρα
μὲ πολλὰ θανατηφόρα
και μουστάρδας μυρδοιαίς;

Ἴνα τί μοῦ λένε τώρα, Περικλέτοπαπαγάλο,
ὅτι Ζέτελιν μεγάλο
πέρασε κι' ἀπὸ τὴν Κρήτη, πέρασε κι' ἀπὸ τὴ Σύρα,
μὰ δὲν τρῶμαξα γι' αὐτὸ
και δὲν ἔβρωσα λεφτό,
και χαμπάρι δὲν τὸ πήρα.

Ἴνα τί' στὸ Δυτικὸν
ἀρχισε τρομακτικὸν
τοῦ θανάτου πανηγυροῦ,
ποῦ τὴν φρικτὴν ἐξεγείρει;

Τρομερά συντέλεια,
σελονται θεμέλια,
τάρατα κολύσεως.

Και πυρῶν καιτακυσμός,
ποῦ θαρρεῖς πῶς χάλιασμός
γίνεται τῆς πλάσεως.

Ἴνα τί νεκρῶν σοφοί;
τέτοια θέα πῶς μ' ἄρσει...
κόσμος, ποῦ μαυροφορεῖ
καὶ ποῦ θά μαυροφορέη.

Ἴνα τί φοικωδῆς πάλη
καὶ καταστροφῆς ῥημάδια;..
ὄς χαροῦν καὶ τῶρε πάλη
τῶν κορῶων τὰ κοπάδια.

Κόρακες πετοῦν,
Στέμματα πατοῦν
σὲ πτωμάτων λόφο.

Στέμματ' ἀνομίας,
Στέμματ' ἀτιμίας,
ποῦ δὲν ἔχουν ψόφο.

Ἴνα τί, βρέ Περυλέτο, τέτοια γιγαντομαχία;
Ἴνα τί τοιοῦτοι βρόντοι, ποῦ σαλεύει κάθενοῖς;
μήπως θέλουνε τῆς σφαιρας νὰ χαλάσουν τὰ στοιχεῖα;
μήπως θέλουν νὰ κυλλοῦν κατὰ γῆς τοὺς οὐρανοὺς;

Ἴνα τί κι ὁ χάρος τώρα σ' ἔνα τέτοιο πανηγῶρι
ἐξαίστηρε κι' ἐκεῖνος, Περυλέτο κατομοίρη,
καὶ μετρεῖ τοὺς πεθαμμένους, μὰ δὲν ἔχουν μετρημῶ,
μὰ δὲν ἔχουν τελειωμῶ;

Καταλόγους δὲν κρατεῖ,
λὲς καὶ τάχει σὰν χαμένα,
καὶ πορθητεῖα δὲν ζητεῖ
ὅπως κριν ἀπὸ κανένα.

Ἴνα τί σοφοὶ καινὰ
ἐμελέτησαν ἐναντὶ
καὶ βαρυστενάζ' ἡ σφαιρα;

Μὰ δὲν κάνουν τίποτ' ἄλλο
μέσα σ' τῶν μαχῶν τὸν σλό
παρὰ τὴν κακὴ τῶν μέρα.

B

Π. — Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑλλάης,
ἐν τῷ μέσῳ τῆς πάλης
καὶ πολέμων παπαφῶρων.

Ἴνα τί, μορὲ σαλιάρη,
τὸ γλασσάκι σου λιμάρει
τοὺς ἀνθρώπους κατὰ κῆρον;

Ἴνα τί λαοὶ φημαῖζου, Ἴνα τί φροῦττου κρᾶτη;
Ἴνα τί κι' ἀπὸ τὸ Γκαϊρελιτς ἦλθαν ἄρῳ Ρωμηοὶ σ' ἐὰν

Ἴνα τί κι' ἐπερωτήσεις περὶ τούτων, Φασουλή,
ἔγιναν μὲς σ' τὴ Βουλή;

Ἴνα τί φωνάζ' ἡ χάρα
πῶς ἐδῶ τοὺς στέλλουν τώρα
σ' τῶν πατέρων τῶν τὸν τόπον
μὲ προθέσεις κατασκοπῶν;

Ἴνα τί, καθὼς μοῦ λένε, Φασουλή μου φαμφαρόνο
ἦλθανε κρυφὰ σὰν ἔνοι
καὶ μὲ μάγκα φορτωμένοι
σὰν κι' ἐκεῖνο τὸν Βαρῶνο;

Ἴνα τί ποικίλος κόσμος κάνει σ' τὴ Βουλῆ γιουροῦ
καὶ σκουνητῆς με καὶ σκουνητῆ, καὶ πατεῖς με καὶ πατῶ σε,
καὶ καθένας περιμένει τὸν Προθυκυροῦ γὼ ν' ἀκούσῃ

Ἴνα τί κι' ὁ Κωνσταντῖνος,
ὁ δαφνοστεφῆς ἐκεῖνος,
ἔγινε τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Κάιζερ κοπέλι,
καὶ κρυφίως ἐδῶ πέρα κατασκόπους ἀποστέλει;

Ἴνα τί τὸ Γένος φρίττει μ' ἐφαλίτας καὶ μ' ἐκφύλο
Ἴνα τί κι' ἐγὼ στενάξω
καὶ διάτορος φωνάζω
σὲ Ρωμηοὺς Βουλγαροφίλους;

Ἴνα τί, συμπατριῶτα,
χάνεσθε γιὰ τοὺς Βουλγαρούς,
καὶ τὰ λυσσακὰ σας τρώτε
γιὰ σφαγεῖς καὶ γιὰ βαρβάρους;

Ἴνα τί τοσοῦτος ἔρωσ πρὸς ἐχθροὺς ἀδιαλλάκτους,
ποῦ φιλίας δὲν γνωρίζου,
κι' ὄλοένα ἐκκληρίζου
σὰν καὶ σὰς Ἑλληνοφάνους κι' ἀδελφούς ὀμογαλά-

Πῶς τῆς μάννας σας ζητεῖτε νὰ τῆς στήσετε κρεμάλ-
τῆς Ἑλληνικῆς πατριδος δὲν σὰς ἔθρηψε τὸ γάλα;
μήπως μὲ τὰς παραδόσεις ἀνετράφητε τοῦ Κροῦμου
μὴ σὰς γέννησαν Βουλγαράς;... μὰ θὰ χάσω τὴν τ[...]
[νοῦ μο]

Πῶς τώρα δὲν ἀλλάζετε τὸν τακτικὸν χαβὰ σας;
πῶς δὲν ἀνοίγετε καὶ σεῖς λιγάκι τὰ στραβὰ σας;
Ποιοὶ τάχα σὰς ἐπλάνησαν κι' ἀκόμη σὰς πλανοῦν
κι' εἰσθε τυφλοὶ τὰ τῶματα, τὰ ῥῶτα, τὸν τε νοῦν

Τέτοια τοὺς λέω, πλὴν αὐτοὶ δὲν πέρνουνε χαμπὰ
καὶ τώρα δέξου, Φασουλή, τὸ τακτικὸν στηλίτρι.